

GONIEC ŁÓDZKI

Czwartek dnia (20 Października) 2 Listopada 1905 r.

Rada ministrów.

PETERSBURG. W d. 1 b. m. w Ukazie do senatu rządzącego Najwyżej rozkazano w miejsce instytucji obecnej — komitetu ministrów powierzyć radzie ministrów kierunek i jednocześnie działalność głównych zarządów. Do rady ministrów wejdą ministrowie i głównozarządzający oddziałami, obecni zaś będą główni naczelnicy rozmaitych zarządów jedynie przy rozpatrywaniu spraw swego zarządu.

W radzie ministrów przysiaduje jeden z ministrów, wybrany przez Najjaśniejszego Pana, lub też osoba inna wyznaczona przez Monarchę. Prezes zasiada w sejmie państwowym, czyni Najpoddanejsze raporty w sprawach, które muszą być rozwiązane Najwyżej, inne zaś sprawy przedstawia do uznania Najwyższego.

Otrzymuje on od naczelników zarządów niezbędne wiadomości i wyjaśnienia i może wzywać do rady osoby pożyteczne z prawem głosu doradczego. Rada ministrów nie załatwia kwestyi, należących do atrybucyi sejmu lub rady państwowej, lecz bez uprzedniego rozpatrzenia w radzie ministrów nie mogą być wnoszone do sejmu i rady państwa projekty głównych naczelników, jak również specjalnie obradujących komitetów i komisji w kwestiach prawodawczych. Bez rady ministrów główni naczelnicy nie mogą przedsięwziąć żadnych środków zarządzania, mających charakter ogólny. Prezesowi rady mają być dostarczane przez ministrów i głównozarządzających wiadomości o wszelkich niezwykłych wydarzeniach i wydanych na skutek tych wydarzeń rozporządzeniach. Sprawy zarządu Dworu i dóbr Cesarskich, ochrony państwowej i polityki wewnętrznej wnoszone będą do rady ministrów, gdy nastąpi rozkaz Najwyższy, lub też gdy naczelnicy tych zarządów uznają to za konieczne, wreszcie gdy sprawy te dotyczą innych zarządów.

Projekty naczelników zarządów, dotyczące mianowania głównych urzędników zarządu wyższego lub niższego wnoszone będą na rozpatrzenie rady ministrów, z wyjątkiem urzędników Dworu i dóbr Cesarskich, armii floty i dyplomacji. W razie różnicy zdań, prezes otrzymuje wskazówki Najwyższe. Raporty najpoddanejsze, mające charakter ogólny lub dotyczący innych zarządów komunikowane będą przede wszystkim prezesowi rady. W razie potrzeby raporty najpoddanejsze będą rubione w obecności prezesa rady. Z komitetu ministrów wyłączone zostają sprawy, należące do rady ministrów który winien przedstawić swe wnioski co do dalszego skierowania prac prawodawczych, włożonych na specjalne komitety i narady, co do pogodzenia specjalnych pełnomocnictw namiestników z przepisami ukazu niniejszego i wreszcie co do podziału między instytucje spraw pozostawionych czasowo w komitecie ministrów.

Gdy Najjaśniejszemu Panu spodoba się przewodniczyć w radzie ministrów, prezes rady bierze w niej udział w charakterze członka.

WARSZAWA. Strejk trwa; sklepy i apteki zamknięte, ruch kolejowy nie wznowiony; na głównych ulicach ruch niebywały; wzmocnione patrole rozpędzają tłumy bez użycia broni. Wczoraj wieczorem i dzisiaj wy-

szły wszystkie dzienniki, niektóre bez cenzury.

PETERSBURG. Z rozporządzenia władzy zamknięte zostały wszystkie wyższe zakłady naukowe, około uniwersytetu stoi wojsko. Olbrzymi tłum, który się zebrał w celu udania dla oswobodzenia więźniów politycznych, został rozpędzony przez wojsko, są ofiary w ludziach, położenie budzi poważne obawy.

Pracownicy dróg żelaznych warszawskiej i bałtyckiej postanowili w dalszym ciągu strejkować; w zakładach pułkowskich powrócono do pracy. Gazety nie wychodzą.

PETERSBURG. 1-go b. m. na ulicach rozlepiono następujące zawiadomienie Treptowa: dzień 31 z.z.m. nie przeszedł niestety bez starć represyjnych różnych grup narodowych między sobą, jak również z policją i wojskiem.

Uznając spadającą na mnie odpowiedzialność, wzywam naród do zachowania porządku, i uprzedzam, iż wszelkie próby przerywania go tłumione będą ostrymi środkami.

PETERSBURG. Najwyższy reskrypt i ukaz z dnia 1 b. m. na jego własną prośbę zwalnia z obowiązków oberprokuratora Synodu członka komitetu ministrów Pobiedonoscewa, z pozostawieniem go na stanowisku członka Rady państwa i tytułem sekretarza stanu i senatora. Ukazem do izby wojennej na prośbę własną zwalnia się ze stanowiska ministra oświaty Głazowa, z załączeniem go do składu ministerium wojny; czasowo zarządzającym ministerium oświaty mianowano Łukianowa, pozostawiając go na zajmowanym stanowisku.

Minister spraw wewnętrznych pozwolił znowu na sprzedaż pojedynczych numerów gazet „Nasza Żyźń“, „Nowosti“, „Syn Otczestwa“, „Wieczernaja Poczta“, „Russkia Wiedomosti“ i „Ruskoje Słowo“.

MOSKWA. Zebrana w pobliżu hotelu „Metropol“ publiczność urządziła wspaniałą manifestację z powodu manifestu. Wśród publiczności był też Szalapin, który zaśpiewał hymn w cześć wolności, dla uczczenia pamięci męczenników wolności, między nimi i księcia Trubeckiego. Urządzono potem wspaniałą pochód, tłum złożony z 10,000 osób udał się do domu Generał-gubernatora i wysłał do niego deputację, prosząc o uwolnienie aresztowanych. Generał-gubernator wyszedłszy na balkon, zwrócił się do obecnych z mową, w której wyraża nadzieję, iż społeczeństwo rosyjskie okaże się godnym nadanego mu zaufania, powiedział im, że amnestyę ogłosić nie ma prawa, lecz zwróci się do Petersburga i rad będzie, jeśli uwolnią przestępców politycznych. Dodał też, iż tłum powinien dziś nosić nie czerwone chorągwie, lecz narodowe. Podczas dalszego pochodu tłumowi zaszedł smutny fakt: zauważywszy karetę z więźniami, tłum chciał uwolnić tych ostatnich, strażnik zaczął strzelać na co tłum również odpowiedział strzałami. Zabito przytem jednego strażnika, drugiego raniono. Zabito jedną kobietę z tłumem.

Strejk na kolei permskiej zakończony.

RYGA. W nowym łotyskim teatrze odbył się mityng w celu obrad nad manifestem. Mityng ten uznał manifest jako fakt wielkiej wagi i niezwykłej łaski. Obecnych było 3000

osób. Na placu obozowym; pod gołym niebem za pozwoleniem gubernatora odbył się mityng z udziałem 30 tysięcy osób.

DORPAT. Po otrzymaniu manifestu studenci i tłum publiczności wyszli z uniwersytetu ze sztandarem przy dźwięku marsylianki którą grała orkiestra wojskowa. Manifestanci skierowali się do więzienia, gdzie władze wypuściły więźniów politycznych.

Z przed bram więzienia tłum udał się na plac. Manifestacje trwały przez dzień cały.

PŁOCK. Tłum składający się z 2000 osób przeszedł głównymi ulicami i rozproszył się przed magistratem z głośniami okrzykami „Wiwat“; ulice iluminowane.

KALISZ. Gubernatora, wicegubernatora i policmajstrę, którzy wyszli na plac, aby obwieścić narodowi manifest, tłum okrzykami zwrartem kołem i wielokrotnie podnosił w górę z okrzykami „Niech żyje wolność“. Wczoraj 10 tysięczny tłum ze śpiewami szedł przez miasto, odbył się wiec; domy iluminowane.

EKATERYNBURG. Strejk trwa. Raniono studenta, w Lefortowie wyjechał naprzeciw tłumowi patrol dragonów, z tłumem rozległ się wystrzał, studenci sami zaarrestowali strzelającego.

Na kolei moskiewsko-brzeskiej wznowiono ruch kolejowy. Telegraf miejski funkcjonuje.

MIŃSK. Chodzący po ulicy tłum żydów i robotników, zatrzymawszy się przed dumą miejską wybrał deputację z pełniącym obowiązki naczelnika miasta Stefanowiczem na czele; deputacja udała się do generał-gubernatora, prosząc o uwolnienie więźniów politycznych i wystania z miasta kozaków. Generał-gubernator pierwszą prośbę spełnił, drugiej nie mógł; uważając się niekompetentnym do jej spełnienia. Deputaci ręczyli za spokój, udano się do więzienia, gdzie tłum zażądał uwolnienia więźniów, grożąc rozgromieniem więzienia; starcia nie było.

Powiększywszy się do 10 tysięcy osób, tłum udał się na dworzec libawo-romeński z okrzykami, czerwonymi chorągiewkami i wystrzałami z rewolwerów, zachowywał się wyzywająco, lżył żołnierzy strzegących dworca, strzelając począł on gromić dworzec. Po trzecim uprzedzeniu żołnierze dali salwę wystrzałową, co rozproszyło tłum. Są zabici i ranni.

RYGA. Znowu strejk zupełny; tramwaje zaczęły kursować, lecz zaraz zaprzestaly, sklepy wszystkie zamknięte oprócz aptek i sklepów spożywczych. Od południa odbywa się ogromny wiec ludowy za Dźwiną, na placu koszar. Obecnych jest 30,000; niema ani jednego żołnierza, ani stójkowego; wiec rozpadł się na kilka grup według narodowości. Na ulicach ruch niezwykły.

ELIZAWETGRAD. Wczoraj w nocy rozgromiono stary bazar, w którym większa część sklepów żydowskich. Nowy bazar podpalono o godz. 12 w nocy. Spaliło się 5 sklepów. Dziś o godz. 5 rano zaczęły się pogromy sklepów żydowskich.

BRZEŚĆ LITEWSKI. Odbywają się spokojne manifestacje. Policja i wojska nie przeszkadzają; wywieszono kilka czerwonych chorągwi. Porządek wszędzie wzorowy. Ruch pociągów wznowia się. Na placach czytają manifest.

Dnia 31 Października r. b. o godz. 6 wieczór nagle rozstał się z tym światem długoletni współpracownik naszego Towarzystwa

BRONISŁAW ZYLBER

Ubolewamy szczerze nad utratą szlachetnego pracownika i człowieka, pamięć którego pozostanie niezatartą w naszym sercu. Cześć jego popiołom!

Tow. Akc. M. Silbersteina.

Dnia 31 Października nagle rozstał się z tym światem nasz drogi kolega

Bronisław ZYLBER

Przejęci straszny tym ciosem zachowujemy niezatartą pamięć o zacnym człowieku i koledze

Cześć Mu!

Towarzystwie pracy
z Tow. Akc. M. Silbersteina.

Дозволено Цензурою. 7. Ноябрь 20 Октября 1905 года.

Za Redaktora: Jan Żółtowski.

Wydawca K. Brzozowski.

Druk K. Brzozowskiego, Zachodnia 37.

*Am Tage des Manifestes wurde in Höhe Zylber
geteilt*